

שבועון קבוצת יבנה

ט"ז בשבט תשפ"א - (29.1.21)

(פרטים – בגיליון)

* אור * חיבוק * שמחה * שלווה * תקווה * תודה * אחווה * חיוך * כל -הכבוד * רעות * חסד *
 אמונה * חדוה * נשמה * אושר * to be home * תודה * הנאה * הקשבה * נועם *
 * נחת * רוך * שלום * אהבה * יחד * כבוד * חיבה * יושרה * סבלנות * שמחה * תקווה *
 * עידוד * ידידות * נתינה * אור * נאמנות * חיוך * טוב * בריאות *

כניסת השבת - 16:50 צאת השבת - 17:51

לחנך את העם ולהשפיע עליו, לאזור אומץ כדי לעמוד מול האויב ולנצח במלחמות המחכות להם. ואכן, בהמשך אנו לומדים שהעם פוחד להילחם, ומשה מרגיע באומרו, "ה' ילחם לכם ואתם תחרישון".

הרמב"ם במורה נבוכים, מתאר את מצב עם ישראל ביציאה ממצרים: "שאין בטבע האדם שיגדל על מלאכת עבדות בחומר ובלבנים והדומה להם, ואחר כך ירחץ ידיו מלכלוכם, וילחם עם ילידי הענק פתאום". כלומר, יש צורך בהכנה רבה, תוך דגש על רוח לחימה, שהוא מרכיב חיוני בכל צבא. בהליכה בדרך הארוכה יש גם מסר חשוב: הקב"ה אומר לעם ישראל, אני לא מוליך אתכם בדרך הקצרה, כדי שתזכרו תמיד, שלא בחופזה נגיע אל המנוחה ואל הנחלה. עלינו להיות מוכנים לתלאות, למשברים ולאכזבות. אין קיצורי דרך אל היעד. לכן חשוב לא להתיאש, גם אם לא רואים תוצאות מיידיות.

בחיים בכלל, וגם כיום, בהתמודדות עם מגפת הקורונה, חשוב לנו לזכור נקודה זו. **בריאות איתנה ושבת שלום.**

"ויהי בשלח פרעה את העם, ולא נחם אלוקים דרך ארץ פלשתים כי קרוב הוא ... פן ינחם העם בראותם מלחמה וישבו מצרימה".

ד"ר **ניסן נצר** בספרו: "עברית של שבת" מציין שהמילה **כי**, רבת פנים היא, וכבר קבע ריש לקיש **שכי** משמשת בלשוננו במקום המילים: אם, פן, אלא, מפני ועוד. בפסוק שלנו נראית **כי** כמילת סיבה, כלומר ה' בחר לעם דרך ארוכה משום שהקצרה קרובה למצרים ועלולה לפתות את העם לשוב אליה. ואם ילכו בדרך עקלקלה, לא יוכלו לשוב בקלות למצרים. יש הסוברים שכך לא ייתקלו בכוחות המשמר המצריים שבדרך ממצרים לעזה.

השיקולים לא היו רק גיאוגרפיים אלא גם שיקולים ערכיים שהתחשבו ברוח העם.

הרב **חיים נבון** בספרו "פרשות" מציע שפסוקי הפתיחה של הפרשה יהיו ממוסגרים על קיר לשכתו של קצין חינוך ראשי. הוא רואה כאן גם שיקול חינוכי. בדרך הארוכה יספיק העם להתגבש ולהתחשל לקראת המלחמות שבכניסה לארץ. השהות במדבר נותנת למשה זמן

”ואני תפילתי לך...”

שבת פרשת בשלח (שבת שירה)

16: 50 - הדלקת נרות

תפילת מנחה - כרבע שעה לאחר הדלקת הנרות

מיקום התפילות ולוח הזמנים - בתיאום ישיר עם אחראי המניינים!

צפוני - נחמיה רפל

מזרחי - צביקי טסלר

צעירים - אחיעד מובשוביץ

מערבי - רון ברטוב

מרכזי - עידו עפרוני

יציאת השבת: 17: 51

שבת שלום !

מזל טוב!!

* **למתתיהו כהן** שיחגוג השבת בר מצוה, ולהורים **איציק ובת-אל**. קריאה בתורה

איי"ה במניין של אחיעד. (איציק – מרכז הפנימייה).

* **ברכות לנטע ולנועם עמיר** עם הודעתה המשמחת של **שי**, שבכוונתה להינשא לבח"ל

גיא ליאון. ירבו שמחות בביתכם!

ויהי העם כמתלוננים / דינה ספראי

בשער הגיליון מופיע "פסיפס המלים הטובות" המבטא את ההיפך הגמור של התלונות המוזכרות בפרשתנו. אנו בחרנו להתבונן גם על תלונות. יצר שקיים בנו, מה לעשות. ביקשנו לדעת מאנשי שירות הלקוחות של שעוני "עדי" איך זה להיות בצד שמקבל תלונות? שאלנו את דבורה כהן שצברה לא מעט שנות ניסיון ב"מיני" על העבודה במקום "מועד" לתלונות, וביקשנו "טיפים לנתינת משובים" ו"טיפים למי שמקבל תלונות". בתקווה שנחתור להתנהל ברוח תמונת השער בגיליון, בלי לאבד את היכולת לתת ולקבל משובים.

ויצעק משה אל אלוקים, לאמר: מה אעשה לעם הזה, עוד מעט וסקלוני ... (שמות יז ד)

הלכתי לבעז בלנקשטיין ורני ששון, חבריי בשירות הלקוחות ב"עדי" (עבדתי שם לפני הקורונה), לשמוע איך הם מתמודדים עם תלונות. "קודם כל", ציינו השניים, "רוב הלקוחות הם בסדר גמור. בקצוות יש לקוחות קשים יותר, והם שואבים המון כח".

"לקוחות שצועקים - משיגים יותר?" אני נוגעת בנקודה רגישה, ורני אומרת ביושר שזה משפיע על נקודה מסוימת "כי בכל זאת אנחנו בני אדם". ובעז מוסיף: "קשה לראות לקוח כועס. אנחנו רוצים שהוא יחזור אלינו, ושהקשר איתנו יהיה זורם. לא תמיד ניתן להשיג 'לקוח מרוצה'. הקלישאה של 'הייה חכם, אל תהיה צודק' עובדת. יש מקרים שבהם נותנים ללקוח שירות, גם אם לא מגיע לו מה שהוא דורש, מתוך מטרה להשרות אווירה נעימה בשירות ובחנות, ושאדם ממורמר/כעוס לא ידביק את הסובבים. בעולם אוטופי זה לא היה צריך להיות, אבל לצערי זאת המציאות".

אני מבקשת לספר על סיטואציות מיוחדות ובעז ורני מתקשים להיזכר במקרים יוצאי דופן. בעז מספר על אנשים שמגיעים, כלשוננו המתונה, 'לא נינוחים' ומתלוננים, ובסוף מתברר שהשעון לא עובד כי הם שכחו להכניס את הכתר, שזה החלק בשעון שעומו מכוונים את המחוגים, וכשהוא משוך החוצה, השעון אינו עובד. כשלקוח מבין את זה, משתררת מבוכה ואז בא המשפט, "כן, אשתי אמרה לי...". או, "אני לא מאמין איך זה קרה לי?!"

היום, חלק גדול מהשירות הוא ברשת, וזה משנה קצת את כללי המשחק. בעז: "גם ברשת, אם לקוחות 'מאבדים את זה', צריך לעשות מאמץ, להכניס את העניינים לפרופורציה, ולהשתדל שמי שנכנס לאתר יישאר כלקוח. מה שהשתנה הוא סוג האיום. היום מאיימים בכתובה של פוסט שלילי וכבר כמעט לא מאיימים בתביעה. מכיוון שלא תמיד אפשר למחוק פוסט, לאיום הזה יש אפקט רב משמעות ורב כח".

"משהו בהתנהגות שלכם השתנה בעקבות החוויה של נותן שירות בחנות?" אני שואלת. רני: "אני משנה את ההתנהגות הצרכנית שלי. אני מודעת לנותן השירות שבא לקראתי, ולא משנה אם זה בקופת חולים או בקסטרו". בועז: "חשוב לי תמיד לומר מילה טובה, אם השירות שקיבלתי היה מהיר או טוב. אפילו בשיחה לקביעת תור, כיף לנותן השירות לשמוע את ה'תודה רבה'. בסוף, כולנו בני אדם".

הטיפ של סיוון לנג:

"אני אוהבת שכאשר מתלוננים, מציעים גם איך לשנות. לא רק 'פורקים מטען', אלא באים מתוך הבנה שיש לנו אחריות משותפת למציאת פיתרון".

כשהעגבניות לא "משהו" ... /

שיחה עם דבורה כהן

מתוך תחושה (וניסיון, אני מודה) שהמיני הוא מקום מועד לתלונות, פניתי לדבורה כהן שצברה לא מעט שנות עבודה במיני ושמרה על רוח טובה, ושאלתי: האמנם המיני "מושך אש"? דבורה מאשרת שהמפגש עם חלוקת המזון גורר תלונות, בעיקר על טיב הסחורה, על המבחר, על שעות הפתיחה.

"ואיזה מנגנונים מחזירים אתכם לעצמכם אחרי סיטואציה מתישה?" רני אומרת בחיוך: "נכנסים רגע לאולם הייצור ונותנים שאגה". בועז מספר שלפעמים מקיימים ישיבת בירור, כדי להקל ולתמוך. "יש לנו הומור פנימי שפיתחנו לעצמנו וזה מאוד עוזר, ולפעמים נעזרים בשענים. הם נתיקים במקצוע, ואין כמעט דבר שהם לא ראו. אז מקבלים מהם פרופורציות. אין ספק שהניסיון עוזר, והיום אנחנו פחות מתרגשים מאשר בעבר. אנחנו עושים הפרדה, ומודעים לכך שאנשים מגיעים בדרך כלל עם קושי מהבית, והלחץ הוא לא רק בגלל השעון".

בועז מספר על מקרה של לקוח שיצא מכליו בגלל זכוכית שרוטה. "בסוף, כשיישרנו את ההדורים, שאלתי אותו: 'תגיד לי, מה קרה לך שככה דיברת בהתחלה?' והוא סיפר על אירוע טראומתי שקרה לו כמה ימים קודם". רני מוסיפה מונח ללקסיקון המקומי: "תסמונת 'העגבניה הרקובה' במיני" וההסבר: "עצבן אותך מישהו? לא אישרו לך משהו? ואז אתה מגיע למיני, העגבניה קצת רקובה ואתה 'מוציא את התסכול על העגבניה'".

בועז מוסיף שעטיית המסכה בקורונה מציבה קושי. חיוך - תמיד מוריד את הלחץ, וכשמביעים אמפתיה - נקודת הפתיחה קלה יותר ואיכותית באופן משמעותי. המסכה מסתירה את החיוך וקשה יותר להעביר דרכה את האמפתיה.

מתלוננים? / נח חיות

העורכת פנתה אליי לכתוב כמה מילים על מתלוננים. אני מודה, קצת היסטורי, זה היה נראה לי "טריקי". הרי ודאי שאני רוצה להיות מושלם, לעשות עבודה מושלמת ושכולם יהיו משוכנעים שהכל מושלם, כך שתלונות אמורות להכעיס אותי.

ניסיתי אפוא לחשוב חיובי והגעתי לאחותה של התלונה, הביקורת. כבר קהלת אמר לנו: טוב לשמץ גַּעַרְת חָכָם מְאִישׁ שִׁמְעַ שִׁיר פְּסִילִים (ה' 7). ואכן, בהסתכלות אחורה, ממרום שנותיי אוכל לומר שלמדתי הרבה יותר מביקורת מאשר משבחים וגם קל יותר להאמין למי שמבקר אותך... אנחנו אוהבים לדבר על "ביקורת בונה" למרות שהיא לפעמים הורסת אבל ככלל, ביקורת נחשבת לגיטימית. הנה, אחד מהתוצרים של הסדרת משק וקהילה הוא הקמת ועדת ביקורת. ובכלל, מוסד ללא מערכת מוסדרת של ביקורת יתקשה להתפתח ולהשתפר.

אז מה הפך את הביקורת לגיטימית ואת התלונה לשלילית ומעצבנת? כמו במקרים רבים אחרים זו שאלה של נקודת המבט; אני מבקר ואתם מתלוננים... כלומר בסלחנות עצמית נגדיר את עצמנו כמבקרים ובביקורת כלפי האחר נראה בו מתלונן. אך אולי יש גם הבדל מוצק יותר: במרכזה של התלונה נמצאים רחמים עצמיים ורצון (לא פעם לגיטימי) לשפר את מצבי. במרכזה של הביקורת נמצאת השאיפה לשפר ולהשתפר.

"מה ההסבר שלך לתופעה?" "לדעתי, אנשים מתלוננים כאשר השליטה והבחירה לא בידם. נכון שאנחנו בחרנו במשותף את הדרך והשיטה, אבל בעת הזאת קצת הלכנו לאיבוד, ולכן קל לנו להאשים ולהתלונן על חוסר שביעות הרצון. אף על פי שכל הגורמים משתדלים להיטיב בשפע ובמגוון, ישנם כאלה שלא מרוצים, ומשפיעים על האווירה כולה". מאחר והנושא נקשר לתלונות של בני ישראל במדבר, דבורה מצביעה על כך שגם שם היתה אותה תופעה: "הם התלוננו כי לא היתה להם בחירה ושליטה במה שקורה".

יש לך טיפים למקבלי השירות?

"לזכור שאנחנו בחרנו ביחד בדרך הזאת, מתוך שיקולים כלכליים וחברתיים".

לנותני השירותים?

"זאת זכות לתת שירות, ותמיד חשוב לזכור שאנחנו עושים את המיטב. בעבודתי השתדלתי ליפות ולהראות שהכל טוב, וזכרתי שאני המתווכת. אני לא זו שבוחרת את האוכל אלא רק נמצאת שם. ניסיתי לתת את התחושה שאני מקשיבה ומעבירה למי שאחראי".

איך המפגש עם הציבור בדרך כלל?

"מרוב האנשים שומעים מלים טובות. שמעתי לא פעם משפטים כמו "וואו, איזה שפע", "איזו צבעוניות", "אנחנו חיים בסרט". היו התפעלויות. אבל אחד שמקטר יכול להוציא את הרוח מהמפרשים. למה לקטר על כל היופי הזה?"

מאת: ק' הילה

ולהדגיש אותם. בחרנו לתת חיזוק מורלי באמצעות פסיפס המלים הטובות, בתקווה שיוזמה זו תהיה בסיס לקהילה מחזקת ומפרגנת. למיזם נרשמו כ-70 משפחות. "המגוון הרב של המלים שנבחרו הוא אקראי?" שאלנו. רויח: "השלטים היו בגדלים שונים, ללמדנו שגם מילה קצרה יכולה להיטיב ולפרגן בענק. גודל השלט השפיע גם על בחירת המילה". מי שלא ראה, שיציץ בלוח, בכניסה לחדר האוכל, ליד חדר אח"מ, ויספוג משב של אנרגיה חיובית.

*** חורשת האקליפטוס - שני עצי האקליפטוס הסמוכים לבית הרופא מועמדים לכרייתה בקרוב, לאחר שהתייבשו והיוו סכנה. למרות שבקיבוץ ניטעו שלוש חורשות (בשנת תש"ג / 1943), דווקא ליד עצים פזורים אלו הוצב השלט המתאר את תולדות עצי האקליפטוס ב"מחנה". לחורשות עדיין יש זֶכֶר, האחת נמצאת מערבית מפנימיית בית הספר התיכון, השנייה – בדרום, בסמוך לבתי האולפן והמדגריה והשלישית – במזרח, ליד חוות המיכלים של מפעל החמוצים. העצים הנוספים פזורים במקומות נמוכים ונועדו לקלוט ולספוג את מי הביוב שמשכו יתושים רבים. בחורשות, לפי השלט, הוטמנו במלחמת השחרור מוקשים, ולאחר מכן הן שימשו למשחקי ילדים, לקייטנות, לדייטים ולסכך (עד שהדקלים תפסו את מקומם). ולכן ינדוד השלט? ישראל רומז שהוא כבר מצא מקום. חכו ותראו.**

*** ההודעה שאורית פרל מחסנת נגד קורונה** במרפאת הדקל בעיר יבנה הפתיעה אותנו. "אורית, זו התנדבות?" אורית: "אני 'מנדבת' ברצון על ידי מי שאחראית עלי בקופ"ח. בדרך כלל אני מחסנת בין פעם לפעמיים בשבוע". אז איך היה? "חווייה טובה. הזדמנות לראות את הקולגות שלי מהקופה, ולשייך פנים לָשם. נותן סוג של איורור. הכל זורם מאוד ומסודר יפה. אני עובדת גם ביבנה וגם באשדוד. חששתי מהאווירה והופתעתי, ולטובה. אנשים חמים שיודעים להעריך ולומר תודה. כמובן שיש גם הזויים קצת". ומה קורה שם בסוף היום? "לקראת הסוף נשארות מנות, ובעיקר לקראת סוף הערב מגיעים צעירים שמבקשים להתחסן. על מנת למנוע זריקת מנות, התחנות שיודעות מראש שזה סוף היום, פותחות את שעריהן לכל הרוצה, חלק באמצעות הודעות שאנחנו משתפות בהן את הקהילה, וחלק עובר מפה לאוזן בשיטת חבר מביא חבר".

אז חֲבֵרָה הביאה חברים, ותודה על כך!

*** פסיפס המלים הטובות** בשער הגיליון הוא יוזמה נוספת מבורכת של צוות תרבות - קורונה, רחלי ויצמן ורויח גורליק. פסיפס שעצם עשייתו היא מתנה, אבל התוכן שלו, והעובדה שכל פרט הופך להיות חלק ממשוה גדול יותר – יוצרים אפקט חיובי מתגלגל. ביקשנו מרויח להסביר מה עומד מאחרי הפסיפס: "המטרה היא להעלות את החשיבות של המילה הטובה והפרגון,

שבת מידב – אחרי שלוש שנים

אני יוצרת קשר עם חניכים וכיף לי לראות את השקפת העולם שלהם, להכיר את התכונות שלהם ואפילו סתם לדבר איתם (מה שלא היה קורה כנראה ללא הצופים). אני מאחלת לשבת שלנו עוד המון שנים של עשייה וערכים, שהשבת רק יגדל ויגדל ושנזכה ללמד את הכיתות הצעירות מאיתנו ערכים חשובים, ולעזור להם מניסיון החיים שלנו.

גדוד ו' – סופה (הלל לוי והדס איתן – מדריכות)

נכנסנו לשנת ההדרכה הראשונה שלנו עם חששות, אך גם עם רצון להמשיך לפתח את השבת החדש שלנו. כחניכים חווינו שלוש שנים עם מדריכים שהגיעו מבחוץ ומכירים את הצופים לעומק.

פתחנו את השנה בסוף אלול, הספקנו לעשות מפקד פתיחה מצומצם, בעקבות הקורונה, והפעולות הראשונות שלנו היו בזום. חווית ההדרכה בקורונה אומנם מגבילה בדברים מסוימים אך גורמת לנו למצוא פתרונות יצירתיים, במקום הטוילים ואירועי השיא שהיו אמורים להתקיים.

בשונה ממקומות אחרים, לצופים אין מקום מוגדר אצלנו בקיבוץ. כצוות, אנו מנסים כל הזמן למצוא את הדברים הייחודיים של הצופים, שישפיעו ויענו על צרכים אחרים, לעומת מסגרות ופעילויות אחרות בקיבוץ. אנחנו עדיין מנסות למצוא את האיזון והשילוב הנכון, להצליח למקם את הצופים במשבצת נכונה עבורנו.

בעינינו, יש הרבה יתרונות לצופים בקיבוץ. כל השנים חינו אותנו לערכים מסוימים. לימדו אותנו מוסר עבודה, אחריות, יוזמה ועוד.

בכל שנה בחודש שבת, שבת מידב, שבת הצופים המקומי שלנו, חוגג יום הולדת. תאריך ההקמה הרשמי של השבת הוא בראש חודש שבת, ומזה שלוש שנים, מאז פתיחתו, בכל שנה בין תאריך זה לט"ו בשבת מתקיים מפקד חגיגי ו/או הפנינג צופי רב משתתפים לכל החניכים וההורים. השנה, לצערנו, עקב הנסיבות, לא עלה בידינו לציין את המאורע כתמיד. יחד עם זאת ראינו בנקודת זמן זו הזדמנות להביט אחורה על שלוש השנים האחרונות ולבחון את פעילותנו עד כה, הפעם מפי המדריכים והחניכים:

גדוד ה' (תמר נחליאל – רשג"דית)

לפני ארבע שנים התחילה את דרכה תנועת הצופים בקיבוץ, ומיד הבנתי שזה משהו שאני אוהבת ורוצה לקחת בו חלק.

בשנה שעברה הדרכתי את גדוד סופה (כיתה ו' כעת) והייתי צריכה להתמודד עם אתגרים חינוכיים כמו לקיחת אחריות, סיטואציות שלא בהכרח נוחות, דיבור מול ילדים והתמודדות עם מקרים שלא יצא לי בעבר להתמודד איתם. השנה הזאת מילאה אותי ופיתחה אותי ויצאתי ממנה בתחושה אדירה של סיפוק, ולכן רציתי להמשיך בצוות ההדרכה, כדי לצמוח תוך כדי הנאה. בשנה הנוכחית אני רשג"דית (ראש גדוד) של גדוד ה' (שבעתיד הקרוב נבחר להם שם קבוע) וגדוד ו' (סופה). בשנה הזאת אני מעבירה פעולות עם הצוותים המדהימים שאיתי, גדוד ה' - הדר לסלוי, אריאל טחן ואסיף נחליאל וגדוד סופה - הלל לוי, הדס איתן ואמיר ברוכי. אנחנו מתגבשים כצוות וכיף לי להכיר את מה שהם חושבים ואיך הם מביעים את דעותיהם. בנוסף

גדלנו על זה. כל זה גרם למעבר להדרכה להיות טבעי וישיר. מכיוון שכל השנים היכרנו הרבה מדריכים בסיטואציות שונות, למדנו לשים לב לדברים הטובים ולדברים שפחות. אנחנו יודעות עכשיו להסתכל אחורה, לראות מה הצליח, וליישם את זה לחניכים שלנו. אנחנו מאחלות לשבט ולכולנו שנצליח למצוא את הייחודיות שיש בשבט צופים בקיבוץ. שנדע לראות את הדברים הטובים, ועם זאת להשתפר איפה שצריך.

ברוב השנים יש המון פעילויות שיא, כגון: טיולים שכבתיים עם כל שכבת גיל, טיולים של השבט, יום עדה, מחנה קיץ ועוד. אבל השנה, בגלל הקורונה לא חווינו, לצערנו, את אירועי השיא בצופים. אנו לא נותנים לזה להשפיע עלינו וממשיכים בכל הכח. מקווים שהקורונה תיגמר במהרה ונוכל לשוב ולטייל בארץ, עם השבט שלנו וכל תנועת הצופים.

גדוד ח' – אלון (עומר נחליאל ונופר אפרתי – מדריכים)

זכינו להדריך את אותו הגדוד כבר שנה שנייה ברציפות ומפעולה לפעולה אנחנו מכירים יותר

ומנסים כמה שיותר ליצור קבוצה שכיף להיות בה, ולהקשיב אחד לשני.

החניכים מגיעים מרצונם בשמחה, וביחד איתם יוצא לנו לדבר על דברים שקשורים אלינו, לסביבה שלנו ועוד הרבה נושאים שאנחנו בעצמנו לא חושבים ומתעמקים בהם ביום שלנו, ומגיעים

לשיחה מתוך המפגש עם החניכים.

ההדרכה בצופים נותנת לנו הזדמנות להתבגר ולתת מעצמנו, לעבור מדמות המקבלים והחניכים לדמות של המבוגר האחראי ולהיות המובילים.

כשהפכנו למדריכים הבנו שהאחריות בבחירת התוכן והמסרים בידיים שלנו.

זהו מעבר מיוחד שלא כל נער זוכה לעבור ואנו זוכים בו בהיותנו מדריכים.

גדוד ז' – עמית (עינב קולמן ורעות אריכא - מדריכים)

השנה עברנו מחניכים בשבט לשכב"ג שלו (השכבה הבוגרת) ואנחנו מדריכים את גדוד עמית - שכבה ז' האלופים!

המעבר הוא קצת מוזר ואפשר לומר גם עמוס. מחניכים שמגיעים בנינוחות לפעולה, גילינו מה עומד מאחורי כל המסגרת הזו. כמה הכנה

ומחשבה זה דורש מהמדריך. מאחורי כל קטע, שיר או משחק שאנחנו מביאים לפעולה, יש המון מחשבה. כל שבוע, לפני הפעולה, אנחנו נפגשים וחושבים מה ואיך להעביר לחניכים שלנו פעולה הפעם. אנחנו מנסים לשלב בין משחקים, צחוקים, ערכים ותכנים בפעולות השונות. בחודש האחרון עסקנו בנושא "אני בקבוצה". כל פעולה עסקה בדברים שונים שקשורים לנושא החודשי.

אורי סולטניק ונצר חפץ – (מרכזות הדרכה

ושכב"ג)

לפני ארבע שנים, כשעלה הרעיון לפתוח שבט בקיבוץ, פנו אלינו בתור נוער צעיר, לשאול לדעתנו. בהתחלה חשבנו שאולי זה מיותר. הרי הילדות בקיבוץ מלאה בפעילויות וחוגים, ומהר מאוד הבנו כמה שתנועת נוער, ובייחוד הצופים הדתיים, מוסיפה ומשמעותית עבורנו. בכל שנה ושנה אנחנו רואות כמה השבט גדל ומתפתח, והיום הגדודים שנכנסים לשבט הם גדודים מלאים, והפעולות הן חלק מהשגרה של הנוער בקיבוץ.

עברנו המון בארבע שנים האלה ובתור בנות כיתה י"ב, הכיתה שהיתה הגדוד הראשון בשבט (גדוד צור), אנחנו נדהמות לראות כמה השבט גדל, התחזק, ונהיה

חלק משמעותי מהחינוך והשגרה שלנו בקיבוץ. נכנסנו ישר להדרכה כבר בכיתה ט', הדרכנו במשך שלוש שנים, והשנה עברנו לתפקיד חדש בשבט בתור מרכזות. אומנם לא זכינו גם להיות חניכות בשבט, אבל לדעתנו המתנה הכי גדולה בלהיות חלק מהשבט היא שלב השכב"ג. בתור חניך אתה לומד ערכים, ממלא את אחר הצהרים בעוד פעילויות ותוכן ומכיר את השכבות שגדולות ממך ובעיקר הרבה כיף. כמדריכה ופעילה, חוויית הצופים משמעותית אפילו יותר. בזמן ההדרכה למדנו המון על שיתוף פעולה, אחריות אישית, התמודדות עם מצבים חברתיים והמון כיף.

זכינו להשפיע על הנוער הצעיר מאיתנו ולעזור לחניכים. ההרגשה הזאת ממלאת ומלמדת המון. בנוסף, למדנו להכיר ולשתף פעולה עם

הצופים בשבילנו הוא מקום שמאפשר להכיר, ללמוד וכמובן ליהנות.

אנחנו מאחלים לשבט שימשיך בעשייה מצמיחה ומהנה, ובשילוב מיוחד של חיי קיבוץ עם תנועת נוער, וגאים להיות חלק ממנו!

גדוד ט' – לביא (תמר שלם – מרכזת ט')

הגעתי לשבט "מידב" משבט דרור שבמודיעין. אחרי שנתיים וחצי של הדרכה בשבט שלי, החלטתי לתרום מעבר לשבט שלי ולעזור לבסס את שבט "מידב". כמי שגדלה בשבט מאוד

פעיל, עם מסורת ארוכה של צופים, רציתי לעשות תפקיד עם ערך מוסף ולהנחיל בחניכים את ערכי הצופים. רציתי לחנך שהצופים זה לא עוד מפגש בשבת ושלישי, אלא מקום שבו הם יוכלו להביע את עצמם ולתת

מעצמם לקהילה ולקיבוץ בצורה חווייתית וכיפית. הגעתי כדי להכין את השכבה שלי בצורה הטובה ביותר לקראת השנה הבאה - הכניסה לשכבה הבוגרת. בשנה הבאה החניכים שלי ייכנסו לתפקידי הדרכה או לתפקידי פעילים בשבט, יהוו חלק בלתי נפרד מהשבט ויעזרו להמשכיותו.

אני שמחה שזכיתי להיות חלק מצוות הצופים בקיבוץ שבו נמצאת משפחתי.

מאחלת לשבט מידב שיהפוך לחלק משמעותי בחיים של הילדים בקיבוץ, כמו שהשבט שלי היה חלק משמעותי בחיים שלי. שרק ימשיך לצמוח ולגדול, ושכל אחד שייקח בו חלק ייהנה ויזכור אותו כחווייה לכל החיים. שיהווה חלק יותר משמעותי בקהילתיות של הקיבוץ ושהקיבוץ יידע שהשבט כאן כדי לעזור ולתרום, ושימשיך להתקיים לעוד המון שנים.

הכיתות הצעירות מאיתנו, כחברי צוות וכשכב"ג.

אנחנו מאמינות ובטוחות שהשבט ימשיך לגדול ולעשות כל כך הרבה טוב גם אחרי שנעזוב.

שאלות ששאלנו את החניכים :

מה זה השבט בשבילך?

מה מיוחד בפעולות בצופים?

טל פניני – גדוד לביא

1. השבט הוא מקום ליהנות בו, ללמוד בו, מקום לבנות ולהכיר את עצמך, ומעל לכל הוא מקום שמלמד אותנו ערכים ומוסר.

2. מה שמיוחד בפעולות בצופים זה שהמדריך הוא מאוד קרוב אליך כי הוא קרוב לגילך וזה מאפשר כל מיני דברים שלא מתאפשרים במסגרות אחרות.

מה אתה מאחל לעצמך לקראת הכניסה לשכבה הבוגרת?

אני מאחל לעצמי ליישם את מה שלמדתי בשנת הקורס ולהעביר את זה לחניכים שיהיו לי.

אופק אריכא – גדוד אלון

השבט בשבילי הוא מקום ממש מיוחד שבו נפגשות כמה שכבות ומשחקות, שזה לא קורה הרבה, וזה ממש כיף ומגבש.

מה שמיוחד בפעולות של הצופים הוא שיש את הזמן שיושבים ומקשיבים למדריכים, אבל יש גם זמן לשחק ולהוציא אנרגיות. בשבילנו זה מיוחד ומגניב.

כל הנשאלים איחלו לשבט מידב שימשיך להעניק גם לבאים אחריהם את הערכים ואת הכיף שהם מקבלים בו.

שובי זלקינד – גדוד ה'

1. השבט בשבילי זה מקום לעשות צחוקים ולהיפגש עם חברים.

2. אנחנו אמנם נפגשים עם החברים גם בלי קשר לפעולות בצופים אבל לפעולות, בשונה מבית הספר ועוד מקומות, יש מסר בתוך משחקים, וככה לומדים נושאים חשובים לחיים.

יואב זנה – גדוד סופה

1. מקום שאפשר ליהנות ולהיפגש עם כולם ואנחנו ביחד חווים את חוויות תנועת "הצופים".

2. אנחנו חווים דברים שאנחנו לא נתקלים בהם ביום-יום כמו הטיולים המיוחדים, קשירת קשרים, משחקים חדשים ועוד.

איתן דיטש – גדוד עמית

1. השבט - זה פעולות ומפגשים בין חברים, עם מדריכים מעל. כל אחד הוא חלק מהגדוד שלו ומהשבט. השבט זה פעולות כל שבת ושלישי, ולימוד של ידע וסיפורים מהחיים ועוד.

פעילות "ארץ חפץ" בבית האדום

יסכה כוכבא

לפני חודשים אחדים דיווחנו על פרויקט שבמסגרתו יירשמו כל המוצגים – החפצים, הכלים, המכשירים, וייכנסו למאגר הארצי של המוזיאונים הקטנים.

כזכור, מדובר בהרצה ראשונית ("פיילוט") של מיזם שנקרא "ארץ חפץ", שמופק על ידי מכון "יד בן-צבי", במהלכו נרשמים הפריטים בתוך תוכנה ייעודית שמאפשרת רישום של החפצים, צילום שלהם והסיפורים שמאחוריהם. זאת במטרה לסייע לשמור עבור הקהילה את הזיכרונות הקולקטיביים, וכמובן הנגשה שלהם לכל מי שמחפש ומתעניין, בכל מקום בעולם.

אם הסגר יסתיים ביום ראשון הקרוב, כפי שאנו מקווים, הפעילות תתבצע בשלושת הימים שני עד רביעי, י"ט עד כ"א בשבט, 1-3/2.

במסגרת זו יגיעו לכאן מובילי הפרויקט, ועימם כמה מתנדבים. חברי ועדת מורשת וחברים נוספים עימם נדברנו יגיעו גם כן, הן על מנת לסייע בזיהוי של הפריטים, (לשמחתנו לרוב החפצים מוצמד שלט קטן עם הסבר), והן על מנת ללמוד איך לרשום את הפריטים כדי שנוכל להמשיך בכך בכל עת שנרצה. בנוסף, זאת הזדמנות עבורנו להאיר אובייקטים מעניינים. המעמד כולו יצולם בוידאו.

הצוות יעבוד בשעות 8:30 עד 15:30.

החברים מוזמנים להתרשם ולשתף בסיפוריהם על פי ההנחיות שנקבל, ולנצל את ההזדמנות להעשיר את התיעוד ההיסטורי ואת סיפורה של קבוצת יבנה.

שוליים

מרשימתו של רמי עפרוני על ביאליק, שפורסמה בגיליון הקודם, נעדר הקשר גם לשבט נחליאל.

הסב את תשומת ליבנו איתי נחליאל, כי גיבור הסיפור, יוסף צבי פינקהוף, היה גם אחיה של סבתו, מרים (יאני) שתל פינקהוף, אמא של שושנה נחליאל, אם משפחתו.

והוסיף: "בבתי משפחות נחליאל כבר שרים מזה 63 שנים, את "שבת המלכה" בלחנו של יוסף צבי פינקהוף בהדלקת נרות השבת".

המערכת

תיקון: במאמר מהגיליון הקודם "מהנעשה בתחום הבריאות והרווחה" צ"ל "ועדת הבריאות החדשה כוללת: יו"ר פעילה אילה עמיר. בהנהלה המצומצמת חברים אילה עמיר, עציון הראל ודבורית.

מערכת "עמודים" מעדכנת את רשימת המנויים.

אם אתם מנויים על העיתון ורוצים להפסיק, או אם אתם לא מנויים ורוצים להצטרף, נא ליצור קשר עם מרים

שליסלברג mazkirut@kv-yavne.co.il

אפשר גם באמצעות פתק או בוואטסאפ.

תודה.

תערוכת "צילום בגיל"

התערוכה "צילום בגיל" נולדה מתוך רצון לצייץ את התקופה המאתגרת אותה אנו חווים.

חשבנו על הפקת תערוכות צילום בנושאים שונים, המתעדות את המקום על מאפייניו ואנשיו, אשר ילוו אותנו לאורך השנה, ויצולמו על ידי גילאים שונים.

הצילום כיום הוא מדיה זמינה ומיידית ויחד עם זאת יש בו הרבה אותנטיות ויכולת לתרגם באופן חזותי רעיונות מורכבים וכבדים.

כמתבקש מסדרה של התערוכות המתוכננות, החלטנו לפתוח בהצדעה לוותיקי המקום, בני השבעים ומעלה.

כל אחד ואחת מהם בחרו את המקום בו רצו להצטלם. גייסנו למשימה את מיטב הצלמים החובבים שבקרבתנו: שמוליק טסלר, רוחל'ה לנג, אליקים איטלי, ארי סולטניק וזהר ברטוב. כמו כן נעזרנו בדגנית גלס בעריכה הלשונית של הטקסטים, ובלירון וייצמן שעיצבה את הגרפיקה בטוב טעם.

גם ההדפסות (בחסות שמוליק טסלר) והדבקת התמונות נעשו כולן בעבודה עצמית. מכאן שלפנינו יצירה מקומית במלוא מובן המילה. תודה גדולה לכולם על שיתוף הפעולה!

"האצ'אות fe כל מקום היא מה

אנשים זוכרים אנו" צ'רלס קראבל

מפיקות התערוכה:

רחלי ויצמן, יונה עפרוני ורויה גורליק.

"דע לק

עכל רואה ורואה

יש לו ניאון מיוחד מלפני

דע לק

עכל עש וצב

יש לו סירה מיוחדת מלפני

ואסירת הצעירים

נצעה ניאון fe רואה ..."

ותודה רבה לצוות ט"ו בשבט שעמל לפנק אותנו לקראת החג לשמחה ברלב, אביה בטר, יעל עופר-הראל ועדי כ"ץ.

ותודה לצוות האקונומיה, ולמיכל סופר ברלב שארגנה את ארגז הפירות המושקע והמפנק. יישר כח גדול.

נאחל לכולנו ימים של בריאות וצמיחה צוות תרבות קורונה.

מהנעשה בגיל השלישי / יעל עופר הראל

שמתנדבים ותורמים לקהילה בפעילות השבועית שלהם. במהלך חגי תשרי והסגר, עסקנו בעיקר במעקב (ברובו טלפוני) בבדיקת הצרכים של החברים המבוגרים. הפצנו סקר טכנולוגי במטרה לסייע בתפעול ה"זום", מכשירי הסלולר, עזרה בהפעלת המחשב ומכשירים נוספים, והשתדלנו לתת מענה לכל מי שרק היה זקוק.

הצלחנו גם לקיים שני מפגשים לקהל 'שלנו'. בסוכות זכינו לשיעור של עינת לוי ולהכנסת אורחים בסוכתה של משפחת וייסמן, ובחנוכה ערכנו מפגש פתוח "על קפה ודונאטס" ובשיעור מפי הרב אילעאי. מי שלא בא למפגש, קיבלו את הדואנטס הביתה, עם ברכה מהגיל השלישי.

כחלק מההבנה כי החברים זקוקים לפעילות, אנו מפעילים מערכת חוגים וְנִפְּהָ של חוגי ספורט וחוגי יצירה שונים.

בשיתוף פעולה עם ועדת ההשתלמויות ו**שרה אריאל**, אפשר לראות בימי רביעי בבוקר בערוץ הפנימי קורס של "מרכז יעקב הרצוג". לאחר החגים הייתי עסוקה בארגון מערכת החוגים ובבניית התקציב לשנה הבאה.

כדי להגיע לסנכרון מיטבי, אנחנו מקיימים מפגשים קבועים עם דבורית וצוות הפריפריה, לתיאום ועדכון.

קיימתי מספר מפגשים עם החברים העובדים ב"מפגש של צמיחה" ואנו חושבים יחד כיצד נכון לקדם את המשתלה.

מתקיים קשר טוב עם המועצה האזורית, לחשיבה ושיתוף פעולה לפעילות משותפת, וממומנת דרכה.

לפני כחמישה חודשים נכנסתי לרכז את הגיל השלישי ביבנה. החלפתי את **רויה גורליק** שעשתה רבות לקידום וסיוע לחברינו, בני הגיל השלישי, במהלך השנים האחרונות. **איילת אריכא** התגייסה ונתנה כתף בתקופת הסגר הראשון, ועל כך תודתנו! צוות הגיל השלישי מונה בנוסף אלי גם את **יונת ברטוב** שאחראית על הפעלת ה"מפגש" וגם עומדת בקשר חם עם חברי הגיל השלישי ועורכת ביקורי בית.

בשיחותי לפני הכניסה לתפקיד, למדתי כי ביבנה ישנה חלוקה ברורה בין הבריאות לפנאי, וצוות הגיל השלישי אחראי על פרישה מהעבודה, פנאי ותעסוקה גם של חברים מהגיל השלישי (+70) וגם של חברים מהגיל הרביעי, או בשמו האחר - גיל הזהב (+80). ככלל, שמחתי למצוא קבוצה גדולה ומגוונת של חברים, שרובם ככולם עסוקים.

כל אחד בונה את סדר יומו סביב עבודה, חוגים, משפחה, חברים, עזרה והתנדבות, או עיסוק בתחביב כזה או אחר. אני רואה לעצמי אתגר לשמר את הקיים, במידת הצורך להתאים אותו לצרכים המשתנים, ובמקביל לפתוח הזדמנויות חדשות.

במסגרת כניסתי לתפקיד, אני נפגשת עם חברים רבים לפגישת היכרות, לשמוע על מצבם ותחושותיהם ביבנה בכלל, ובתקופת הקורונה בפרט. כמו כן אנו משוחחים על התעסוקה, על הפנאי, על הרצונות והחלומות.

לקראת חגי תשרי, רגע לפני הסגר, עוד הספקנו להרים כוסית לחברי ה"מפגש"

בקשות וחלומות. כל מי שזקוק לעזרה
בתפעול הזום או המחשב, מוזמן לפנות
אלינו.
בתפילה לחזרה מהירה לשגרה המבורכת,
כשכולנו בריאים!

כעת, בסגר השלישי, אנחנו ממשיכות להיות
בקשר טלפוני עם החברים, מתעניינות
בשלומם ובצרכיהם השונים.
לסיכום, אני מזכירה כי יונת ואני פה בשבילכם.
נשמח לשמוע מכם, לשוחח על מחשבות,

השתלמויות תשפ"ב

ועדת ההשתלמויות תקבל בקשות ללימודים אקדמיים לשנת
הלימודים תשפ"ב, בין התאריכים 1/2/2021 - 1/5/2021.
נא לשלוח את הבקשות למייל v.hishtalmut@kv-yavne.co.il,
בצירוף פירוט מסלול הלימודים ועלות הלימודים.
שרה אריאל – מרכזת ועדת ההשתלמויות

לחברי ולחברות
צ'ין הנצ"ה

במלאת 75 שנה לצליית הקיבוץ על הקרקע
אל ברכה
"אחותנו את ה" לאלפי רבבה"
מבית קבוצת יבנה

שולחנה של הנהלת קהילה /

שמעון

עֲרִידָה לֹא לְאָדָם שֶׁיִּלְמַד מִן
הָאֵלֹהִים כִּזְכָּה שֶׁל תִּקְוָה.
שָׁכַן, עַל אֵף שֶׁעָמְדוּ
עֵינָיו לֹא כִסּוּת וְעוֹלָה
בְּיָמֵי הַקָּרִי, בְּאֵיבִיב
מִצְמִיחִים עֲצָמָם מִחֵדָשׁ.

"ט"ו בשבט הגיע חג לאילנות" – תודה ל"תרבות קורנה" ולצוות המטבח על הכנת ארגז הפירות המהודר לכבוד החג. השטח לנטיעות ט"ו בשבט כבר הוכן אך הקורונה "טרפה" את הקלפים. בשנה הבאה, שנת השמיטה, לא יהיו נטיעות ולכן אי"ה נתראה כולנו, ברוב עם, בנטיעות תשפ"ג. אולי אלו יהיו הנטיעות הראשונות בלב השכונות החדשות.

אתר מורשת – כיכר 48

ביוזמתה של ועדת מורשת הוקם לפני מספר שנים ליד בית הכנסת, אתר שבמרכזו כיכר ועליה נבנה דגם מיניאטורי של הקיבוץ שלנו כפי שנראה ממעוף הציפור בעין המצלמה בשנת 48'.

את המיצג בנה **שלום אריכא** שהשקיע עבודה רבה, שקד ויצר דגמים שנבנו בדיוק ובהתאמה למקור. נוכל למצוא מבנים, שבילים, צמחייה והעצים הראשונים. במרכז הוצב דגם מרשים של אחד מסמלי היישוב דאז, מגדל המים.

לצערנו, סבל האתר מהשחתה ומהתנכלויות חוזרות ונשנות. היו מי שלקחו את גורל האתר בידם והטיחו בו חלוקי אבן שגרמו לנזק רב ושבירה של חלק מהמוצגים שהושקע עמל רב בבנייתם.

חשבנו שלא נכון להשלים עם אובדנו של האתר. מתוך רצון להחזיר עטרה ליושנה ותחת הכותרת: "יבנה שמונים שנה" אנחנו מבקשים לשקם את האתר. שלום אריכא לקח על עצמו, פעם נוספת, לאחות את הקרעים ולחדש את המוצגים השבורים. במקום תותקן מצלמת אבטחה שתעזור לנו להגן על האתר, כך אנחנו מקווים. ובכלל למה לזרוק אבנים?

מגרש המשחקים "החדש"

מגרש המשחקים החדש שהוקם בסמיכות לשכונת הפעוטונים מושך לשמחתנו מבליס רבים. הגדרנו מראש את שעות הפעילות במקום. קשה לנו, מרחוק, לאכוף את הכללים וזה תלוי הרבה באחריותם של ההורים. בשבת האחרונה בשעות הצהריים השקט הופר וההמולה היתה רבה. בין היתר הגיעו אורחים מהיישובים השכנים. במקום יש שילוט, אך כנראה שבלהט ההשתובבות איש לא קרא את האותיות הקטנות. עלינו להבטיח שביליות שבת משעה 22:00 לא תהיה כל פעילות של ילדים ונוער, במקום ובסביבתו וכן בצוהרי השבת (14:00 עד 16:00). החל מהשבת ביקשנו משומר הצוהריים בשבת שבמסגרת הפטרול שלו, יוודא שאכן אין פעילות במקום. אנחנו מקווים שעם הבנה וסולידריות חברתית לא תופרע מנוחת דיירי השכונה בשעות המנוחה.

דו"ח מישיבה עם ענף הרכב / שמשון

נציגי הנהלת הקהילה והנהלת המשק נפגשו השבוע עם **שמוליק ליברמן** מנהל ענף הרכב ועם **חני רגב** ודנו במגוון נושאים. אחד הנושאים שעלה הוא אי החזרת כלי הרכב בסיום יום העבודה. הנושא מאד כאוב ורגיש. אנו עדים לכך שיותר ויותר חברים מעדיפים להשאיר את הרכב אצלם בסיום יום העבודה ולא מחזירים את המפתח לארון המפתחות. בבדיקה שנעשתה ביום הפגישה נמצא שיש 15 כלי רכב שלא חזרו. אנו מקווים שעם סיום תקופת הסגר, כל הרכבים יוחזרו לארון המפתחות בסיום העבודה. נושא נוסף שעלה הוא לאפשר לחברים המשתמשים ברכב באופן קבוע בעבודתם וכן עובדי חוץ, שיהיה להם רכב קבוע אותו יקבלו כל יום, אותו יכירו ובו יטפלו וידאגו לניקיון ואחזקתו. נבדקת האפשרות שלכל "בעל רכב" כאמור, יהיו שני קודים: קוד אחד פרטי וקוד שני לעבודה. ברגע שהחבר יזמין רכב על קוד העבודה הוא תמיד יקבל את אותו הרכב שהוצמד לו במערכת ואילו בנסיעה פרטית יזמין על הקוד הפרטי. נושא נוסף שעלה הוא ההסעות המבוצעות ע"י הענף. כזכור ענף הרכב מבצע הסעות קבועות לעובדי חוץ והסעות המבוצעות ע"י ענף הרכב במטרה לעזור לחברים להתנייד (בי"ח קפלן, "רמז", ועוד) ובכך גם להפחית את העומס על הרכבים. הענף עושה מאמצים רבים כדי לעמוד במשימות ועל כך תודתנו, וכל מה שנדרש מאיתנו החברים, לפנות ולהיעזר ולעיתים קצת להתגמש.

את השבוע הזה התחלנו עם שני מבודדים ואנחנו מסיימים אותו עם מספר רב של מבודדים (מעל 50!), כשרובם הגדול הם ילדים, וכן עם שלושה מאומתים (אחת היא בת ש.ל.) לנגיף הקורונה. תקופה זו היא שעת מבחן לנו כקהילה אך גם לכל משפחה ומשפחה בְּדָלָת אמותיה ויש לכך התייחסות בדיונים בצח"י-קורונה. זוהי תקופה מאתגרת במיוחד למשפחות עם ילדים, ילדים בבידוד וזומים, ולצד זאת עם דאגה לענפי המשק ומקומות העבודה. נקווה שנעבור את הימים האלה בשלום, בריאים ושלמים.

אנחנו מציינים בהערכה את המספר הרב של החברים שהתחסנו, כשחלק גדול מהם כבר אחרי חיסון שני. כל הכבוד! חשוב להזכיר שאנחנו עדיין **מחויבים על שמירת הכללים ועל ההנחיות** בתקווה גדולה שהאופק יתבהר.

שביב תקווה

ובכל זאת בואו נסיים עם שביב תקווה. לפני מספר ימים התקיימה ישיבת התנעה לטיולי חורף המתוכננים לסוף 2021 ותחילת 2022 ובתנאי שהמגפה תהיה מאחורינו. **מאיר אלטמן ומיכל סופר ברלב**, מרכזי צוות טיולי החורף, שיתפו אותנו במחשבות שלהם לאור לקחי העבר. זה מה שאפשר למסור כרגע, אבל מאחורי כל זאת מסתתרת התקנה שהנה באים ימים יפים מאלה ואי"ה נחזור לאותה שגרה ברוכה וטובה, שגרה שכרגע נמצאת בגעגוע גדול.

לדביר עדיקה

ולכל המשפחה

תנחומים

עם פטירת אביך

זאב עדיקה ז"ל

בית קבוצת יבנה

לזכרו של מושקו, חבר משואות יצחק

השבוע נפרד הקיבוץ הדתי מאחד מחבריו הבולטים, **משה (מושקו) מושקוביץ**, חבר משואות יצחק, מבוני הארץ, שהלך לעולמו בגיל 96. מושקו היה מנהיג, איש חזון ויזם בכל רמ"ח אבריו. הוא שימש במשך 25 שנה כראש המועצה האזורית שפיר ובמסגרת זו יזם את הקמת הישיבה התיכונית אור עציון ומוסדות חינוך נוספים. אחרי מלחמת ששת הימים פעל רבות ליישובו של גוש עציון, הקים את אלון שבות, ורתם את הרבנים יהודה עמיטל ואהרן ליכטנשטיין לייסוד ישיבת הר עציון ביישוב. בתחילת שנות ה-80 הקים את היישוב אפרת ושימש כראש היישוב וכראש המועצה הראשון, במשך ארבע שנים. היה יו"ר בעמותות כגון היכל שלמה, מכללת שערי משפט, מכון צומת ועוד. בשנת היובל התכבד בהדלקת משואה בטקס המרכזי בהר הרצל. ואלה היו דבריו:

"אני, משה יצחק מושקוביץ בן צבי ודבורה ... חבר משואות יצחק וממייסדיו ... 27 שנים ראש המועצה האזורית שפיר ... זה 30 שנה מחדש ומקים יישובים בגוש עציון ובתוכם העיר אפרת, מתכבד להשיא משואה זו של יום העצמאות ה-50, יובל למדינת ישראל, לכבוד התיישבות יהודית במולדתנו ההיסטורית ... קיבוצים ומושבים, עיירות וערים ... לכבוד המפתחים רעיונות חדשים ויוזמות חדשות, לכבוד המנווטים דרכם היהודית והציונית ... ולתפארת מדינת ישראל!"

כעבור 10 שנים, בשנת תשס"ח, ביום ירושלים, זכה מושקו בפרס מוסקוביץ לציונות על פועלו.

יהי זכרו ברוך.

זוהי הזדמנות נהדרת
לקבל ולתת,
לשמח ולשמוח,
ולהכיר קצת יותר מקרוב
את הפנים מהשבילים...

משלוח מנות קהילתי- תשפ"א

כל משפחה שמשתתפת מבינה משלוח מנות אחד,
ומביאה אותו בפורים למשפחה שעלתה בהורל,
ובמקביל מקבלת משלוח מנות ממשפחה אחרת.

"ומשלוח מנות איש לרעהו..."

(אסתר ט'כ"ב)

ההרשמה עד יום שלישי, ד' אדר, 16/2

ועדת תרבות והצוות המארגן

ניתן להירשם בדרכים הבאות:
*להניח את הספח שחולק בתאי הדואר
בתא הדואר של אחת המארגנות
*בקישור שנשלח בפרסום בווזאפ
*לשלוח הודעה לאחת המארגנות
עם הפרטים הבאים:
שם+משפחה:
שמות הילדים:
הערות ובקשות:

אביה בטר: 0506998801
רני יעקבי: 0549379915
שרון לב: 0508990087
לילך פלק: 0508990048

רק בריאות

אחות כוננת בשבת פרי "בשלח" – שירה – בית סביון.

שעות וימי העבודה של ד"ר אבירם דונסקי במרפאה:

יום ראשון: 16:45-14:30, יום שני: 15:30-14:00

יום שלישי: 13:00-09:30, יום חמישי: 09:00-08:00 ו-15:30-14:30.

ימי שישי במרפאה: יום שישי ה-29/01-אורית. יום שישי ה-5/02-גלית.

* חיסוני שפעת – יש מלאי מספיק לחיסונים, הציבור מוזמן לתאם תור.

* תזכורת! - לבדיקות דם יש לתאם תור מראש מול המרפאה.

מבקשים לחזור ולהדגיש כי לפני כל הגעה למרפאה, יש להתקשר ולתאם מול המרפאה.

על אחת כמה וכמה, כל מי שמרגיש לא טוב, אסור לו להגיע למרפאה אלא ליצור קשר

טלפוני.

על אף ההתקדמות בהתחסנות חברי הקיבוץ אנחנו מבקשים לחזור ולהדגיש שיש עדיין להקפיד

ביותר על הכללים !!!

טלפון חירום: אחת בכוננות - 4000, איחוד הצלה - 1221

רק בריאות צוות המרפאה

אַז יִרְנֶן / הָבֵן אִישׁ-חַי, הָרַב יוֹסֵף חַיִּים מִבְּגַדָּאד

אַז יִרְנֶן עַץ הַיַּעְרִים לִפְנֵי אֶל אֲדִיר אֲדִירִים
יַעִיר זְמִירוֹת וְשִׁירִים אֲשִׁיר שִׁיר חֲדָשׁ
יִתְפָּאֵר אֶל חַי צוּרֵנוּ וְשִׁמוֹ יִתְקַדָּשׁ

בְּרוּךְ אֶל שׁוֹכֵן עֲרֻבוֹת הַבּוֹרָא נְפֻשׁוֹת רַבּוֹת
וּבְרָא אֵילָנוֹת טוֹבוֹת אֲשִׁיר שִׁיר חֲדָשׁ
יִתְפָּאֵר אֶל חַי צוּרֵנוּ וְשִׁמוֹ יִתְקַדָּשׁ

רַם אֶל בְּשָׂמִי מְעוֹנִים בְּרוּךְ מְבָרֵךְ הַשָּׁנִים
מִצְמִיחַ עֲנָבֵי גִפְנִים אֲשִׁיר שִׁיר חֲדָשׁ
יִתְפָּאֵר אֶל חַי צוּרֵנוּ וְשִׁמוֹ יִתְקַדָּשׁ

כְּבָדוֹ אֶל בְּאוּרִים הַגְּדִיל עֲנָפִים וְזְמִירִים
וּבְרָא זֵיתִים וְתַמָּרִים אֲשִׁיר שִׁיר חֲדָשׁ
יִתְפָּאֵר אֶל חַי צוּרֵנוּ וְשִׁמוֹ יִתְקַדָּשׁ

יִתְבָּרֵךְ חַי דָּר מְעוֹנָה מִצְמִיחַ פְּרִי תְּאֵנָה
נוֹדָה לוֹ בְּשִׁיר וְרִנָּה אֲשִׁיר שִׁיר חֲדָשׁ
יִתְפָּאֵר אֶל חַי צוּרֵנוּ וְשִׁמוֹ יִתְקַדָּשׁ

הִלְלוּ אֶל חַי בְּזְמִירוֹת הַמְּגִדִיל עַל מִי נִהְרוֹת
רְמוֹנִים וּמִינֵי פְּרוֹת אֲשִׁיר שִׁיר חֲדָשׁ
יִתְפָּאֵר אֶל חַי צוּרֵנוּ וְשִׁמוֹ יִתְקַדָּשׁ

חִזְקוּ לְבָבוֹת שׁוֹבְבוֹת שְׂמֵחוּ בָּנִים עִם הָאֲבוֹת

כֹּה נִזְכָּה לְשָׁנִים רַבּוֹת אֲשִׁיר שִׁיר חֲדָשׁ

יִתְפָּאֵר אֶל חַי צוּרֵנוּ וְשִׁמוֹ יִתְקַדָּשׁ.

עַל הַשִּׁירִים : יַחֲזָק בְּרוּכִי

הַכְּתוּבָה לְמַשְׁלוֹחַ מֵאֲמָרִים לְמַעֲרַכַת : bimkomon@gmail.com
הַמַּעֲרַכַת : דִּינָה סְפֵרָאִי, טָלִיָּה גוֹלְדֶּבֶרְג, רַעִיָּה זֶלְקִינְד, נִיר יַעֲקֹבִי וְשִׁירֵית פִּישְׁבִּיין.